

Prevalence of Academic Incivility in Students: The Role of Classroom Management Styles, Academic Entitlement, and Ambition

Abdolnaser Javanmojarad^{۱*}, Saeed. Ariapooran^۲

پذیرش مقاله: ۱۴۰۳/۰۱/۲۵

دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۶/۲۵

Accepted Date: 2024/04/16

Received Date: 2023/09/16

Abstract

Academic incivility is one of the common behaviors among students (Hudgins et al., 2023) and is defined as rude and unacceptable verbal and non-verbal behaviors of students towards other students and teachers (Burke et al., 2014). Incivility that is frequently observed in higher education environments affects the teaching process, and has a negative effect and weakens teacher-student relationships (Vural and Bacioglu, 2020; Cahyadi et al., 2021; Moghimian et al., 2023). The most important behaviors based on incivility among students are disorderly class, humiliation of other students, irregular attendance in class, bad sitting, non-observance of standards and unprepared presence of students in class (Rad et al., 2015). Among the variables that can be related to students' academic uncivilization are classroom management style, academic entitlement and ambition. Classroom management styles include noninterventionist, interventionist, and interactionist. In the noninterventionist style, the teacher is less involved in regulating students' behaviors; In the interventionist style, educators must be fully involved in regulating the behavior of learners; and in interactive classroom management style, both teachers and learners are responsible for people's behavior in the classroom (Martin and Baldwin, 1998; cited in Quek et al., 2015). The teacher's poor management style in the classroom leads to academic incivility behaviors such as arriving late to class or leaving the class early (Ehsani et al., 2023). Academic self-entitlement means that a person likes to receive better academic grades from his peers, and the expectation of receiving academic grades is beyond reality (Miller, 2013). With the increase in entitlement, academic incivility also increases in students (Shirzadi and sheikholeslami, 2018). The relationship between academic self-entitlement and academic incivility has been confirmed (Laverghetta, 2018). Ambition involves general persistence, based on which individuals expect to achieve a certain level of goal achievement in all areas, not just in a single area (Judge and Kammeyer-Mueller, 2012). Ambition includes both

^۱. Assistant Professor, Department of educational Sciences, University of Guilan, Rasht, Iran.

*Corresponding Author:

Email: Javanmojarad24@gmail.com

^۲. Associate Professor, Department of Psychology, Malayer University, Malayer, Iran.

positive and negative types; Positive ambition has a positive relationship with academic progress (Benschop et al., 2013), and in previous researches, the relationship between ambition and academic incivility in students has not been investigated; therefore, the purpose of this study was to investigate the prevalence of academic incivility in students and the role of classroom management styles, academic entitlement, and ambition in prediction academic incivility. This research is descriptive-correlational research. Based on this method, academic incivility in students was considered as criterion variable and classroom management styles, academic entitlement, and the ambition as predictor variables. The statistical population of this research was made up of all undergraduate University of guilan students in 2022, which were approximately 16,000 students. The statistical sample included 511 students who were selected from different faculties (literature and humanities, basic sciences, agriculture, and engineering). In this way, first, 20 classes were considered as samples. Then, among the different faculties, 5 classes were selected in a multi-stage clustered sampling method and completed the research questionnaires. 511 questionnaires were distributed among different classes, of which 78 questionnaires were incomplete; finally, the sample was reduced to 433 students. To collect data, academic incivility, class management style, academic entitlement, and positive and negative ambition were used. Pearson correlation and stepwise regression were used for data analysis. The results showed that the most behaviors based on academic incivility were: entering class without preparation, being bored in class, coming late to class, talking while teaching, not paying attention in class, complaining along with opposition in class and interrupting class or finish the class. It can be argued that students experience different roles at home, university and society, and these roles are in conflict with their physical and emotional resources. These multiple roles and their lack of proper management by students cause students to face stress and this stress can create academic incivility in them. In other words, it can be said that academic incivility is a reaction to student stress.

The results showed that interventionist, and interactionist class management had a significant role in predicting students' academic incivility. The non-interventionist class management style is the way in which the learner himself is responsible for controlling his behavior in the class and the learner does not interfere much; Therefore, students may be better able to control their behaviors in the classroom and less engage in behaviors based on academic incivility; In interactive classroom management style, both teachers and learners are mutually responsible for their behaviors in the classroom; Therefore, there is a two-way interaction between professors and students, and this interaction can lead to mutual respect between them; Therefore, students may show less incivility and negative behaviors in the classroom. The results showed that academic entitlement had a significant role in predicting students' academic incivility. It can be argued that, students have unrealistic expectations and feel they deserve a level of obedience and favorable behavior from faculty members. Therefore, such wrong feelings cause them to show uncivilized behavior in the classroom. Because they feel that the professors are not in their control and they are probably wronging them in giving grades and other behaviors.

The results showed that negative ambition had a significant role in predicting students' academic incivility. It can be argued that in negative ambition, a person likes

to get ahead of others in any way and wants to reach high power and status; In other words, if students have this type of ambition, they try to break the rules and regulations of the classroom and show uncivilized behaviors in the classroom with self-righteousness, which is one of their characteristics. of the limitations of this research was the use of quantitative method instead of qualitative, which suggests that future researches should use combined quantitative and qualitative methods or qualitative method. This research was conducted among undergraduate students, and the generalization of the results to master's and Ph.D. students is accompanied by caution. Despite this, the results of the research showed that more than 50% of students exhibited some behaviors based on academic incivility, such as being late to the classroom, talking during teaching, entering the class without preparation, being bored in the class, and lack of attention in the classroom. Also, the results showed that interactive classroom management style, academic entitlement, interventionist classroom management, and negative ambition had a significant role in predicting students' academic incivility. Therefore, it is suggested that university professors use positive teaching styles, including interactive and non-interventionist teaching styles. It is also suggested that counselors and psychologists working in student counseling centers pay attention to the role of academic entitlement and negative ambition in increasing the behaviors based on academic incivility and organize the necessary solutions to improve academic entitlement and negative ambition in the educational workshops for students.

Keywords: academic incivility, academic entitlement, ambition, classroom management styles, students.

شیوع بی‌مدنی تحصیلی در دانشجویان: نقش سبک‌های مدیریت کلاس، خودمحقق‌بینی و بلندپروازی

عبدالناصر جوان مجرد^{۱*}، سعید آریاپوران^۲

چکیده

هدف: پژوهش حاضر بررسی میزان شیوع بی‌مدنی تحصیلی و نقش سبک‌های مدیریت کلاس، خودمحقق‌بینی و بلندپروازی در پیش‌بینی آن در دانشجویان بود.

روش: روش پژوهش توصیفی-همبستگی بود. جامعه آماری دانشجویان شامل کل دانشجویان دوره کارشناسی دانشگاه گیلان بود. نمونه آماری شامل ۴۳۳ دانشجو بود که به روش خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند. برای جمع آوری داده‌ها از مقیاس‌های بی‌مدنی تحصیلی آریاپوران و کمالی (۲۰۱۹)، سبک مدیریت کلاس مارتین و همکاران (۱۹۹۸)، خودمحقق‌بینی تحصیلی آکاسو (۲۰۰۲) و بلندپروازی مثبت و منفی ورسترایتین (۲۰۱۷) استفاده شد. برای تحلیل داده‌ها از همبستگی پیرسون و رگرسیون گام‌به‌گام استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که بیشترین رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی عبارت بودند از: بدون آمادگی وارد کلاس شدن (۶۱/۵۵٪)، بی‌حوصلگی در کلاس (۵۸/۶۶٪)، دیر آمدن به کلاس (۵۷/۷۴٪)، صحبت کردن در هنگام تدریس (۵۳/۳۵٪)، عدم توجه در کلاس (۵۲/۱۹٪)، شکایت همراه با مخالفت در کلاس (۳۱/۴۱٪) و قطع کلاس یا تمام کردن کلاس (۳۰/۷۱٪). نتایج نشان داد که به ترتیب مدیریت کلاس تعاملی، خودمحقق‌بینی تحصیلی، مدیریت کلاس مداخله‌گر و بلندپروازی منفی در پیش‌بینی بی‌مدنی تحصیلی دانشجویان نقش معنادار داشتند. براساس یافته‌ها، استفاده اساتید دانشگاه از سبک‌های مثبت تدریس از جمله سبک تدریس تعاملی و غیرمداخله‌گر می‌تواند در کاهش بی‌مدنی در دانشجویان نقش داشته باشد. همچنین برگزاری کارگاه‌های آموزشی در جهت بهبود خودمحقق‌بینی تحصیلی و بلندپروازی منفی در دانشجویان به کاهش بی‌مدنی تحصیلی کمک خواهد کرد.

واژه‌های کلیدی: بلندپروازی، بی‌مدنی تحصیلی، خودمحقق‌بینی، دانشجویان، سبک‌های مدیریت کلاس.

مقدمه

اعضای هیئت علمی در کلاهای درس با دانشجویانی از فرهنگ‌ها نگرش‌ها، رفتارها و شخصیت‌های متفاوت روبرو هستند که برخی از آنان بی‌توجه به تحصیل بوده و فقدان اشتیاق به تحصیل را تجربه می‌کنند؛ در حالی که بسیاری رفتارها و برخوردهای دانشجویان مفید و متمدانه هستند، برخی برای محیط آموزش عالی و اعضای آن بسیار مضر هستند (Hudgins et al., 2023). یکی از چالش‌های مهم اعضای هیئت علمی که از رفتارهای مضر دانشجویان در کلاس‌ها و محیط‌های آموزشی ناشی می‌شود و انجام

^۱. استادیار گروه علوم تربیتی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

Email: javanmojarad24@gmail.com

*نویسنده مسئول:

^۲. دانشیار گروه روان‌شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ملایر، ملایر، ایران.

وظایف و مسئولیت‌های آموزشی اساتید را با مشکل همراه می‌کند، بی‌مدنی تحصیلی^۱ در دانشجویان است (Orfan, 2023). بی‌مدنی تحصیلی یکی از رفتارهای رایج در میان دانشجویان است (Hudgins, Layne, Kusch, & Lounsbury, 2023) و به رفتارهای کلامی و غیر کلامی غیرمتمدنانه و غیرقابل پذیرش دانشجویان در جهت سایر دانشجویان و اعضای هیأت تعریف شده است (Burke, Karl, Peluchette, & Randy, 2014).

چهار سطح مختلف بی‌مدنی در میان دانشجویان مشخص شده است: سطح اول، آزاردهنده: مشکلات خفیفی از قبیل ارسال پیامک، خمیازه کشیدن و خوابیدن در کلاس؛ سطح دوم، تروریسم کلاس درس: رفتارهایی از قبیل بحث با دیگران، زنگ زدن تلفن همراه، دیر آمدن و زود بیرون رفتن از کلاس؛ این نوع رفتارها، به‌طور مستقیم و آشکار با تدریس و فرایند یادگیری تداخل می‌کنند؛ سطح سوم، تهدید یا ارباب: رفتارهایی از قبیل تهدید هیأت علمی، تکمیل فرم ارزیابی منفی در سطح بالاتر مثلاً دانشکده به‌عنوان شکلی از فشار، تعیین ضرب‌العجل یا مشخص کردن زمان خاص برای تغییر رفتار در عضو هیأت علمی یا دیگر رفتارهای ویژه؛ سطح چهارم، خشونت: تهدید یک دانشجو یا ارتکاب به ضرب و شتم فیزیکی همکلاسی یا عضو هیأت علمی است (Feldmann, 2001).

رفتار بی‌مدنی که به‌طور مکرر در محیط‌های آموزش عالی مشاهده می‌شود، بر روند یاددهی-یادگیری تأثیر منفی می‌گذارد (Vural and Bacioglu, 2020; Cahyadi, Hendryadi, and Mappadang, 2021) و موجب ضعیف شدن روابط استاد-دانشجو می‌شود (Moghimian, Farzi, Abbaszadeh, 2021). علاوه بر این، بی‌مدنی تحصیلی کاهش رضایت شغلی، اضطراب و فرسودگی شغلی در اعضای هیأت علمی و کاهش عزت نفس، کاهش احساس تعلق به دانشگاه در دانشجویان را به دنبال دارد (Wagner et al., 2019). بی‌مدنی تحصیلی پیامدهای سازمانی منفی از جمله تدریس ضعیف اساتید و عملکرد تحصیلی ضعیف دانشجویان و افزایش نقل و انتقالات دانشجو/اساتید را به همراه دارد (Rawlins, 2017). براساس دیدگاه اساتید و دانشجویان از جمله رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی می‌توان به تقلب در طول امتحان، بالا بردن صدا، رفتار غیرحرفه‌ای در موقعیت‌های بالینی و استفاده از تلفن همراه در طول سخنرانی اشاره کرد (Atout, Alrimawi, Dweik, Salem, and Allari, 2023). در یک پژوهش در دانشجویان رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی که بیشترین تکرار را داشتند عبارت بودند از: «دیر بیدار شدن و وسط کلاس وارد شدن به کلاس، ترک و بازگشت به کلاس، دیر رسیدن به کلاس و/یا زودتر بیرون رفتن از کلاس، توجه نکردن به کلاس، ارسال پیامک در کلاس درس، بستن کتاب‌ها قبل از اتمام کلاس، تقلب در امتحان و خوابیدن در حین کلاس (Cahyadi, Hendryadi, and Suryani, 2020). نتایج به‌دست‌آمده از یک پژوهش حاکی از آن است که درس نخواندن، بازی با تلفن همراه و گوش ندادن به سخنرانی از شایع‌ترین رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی در دانشجویان بودند (Vural and Bacioglu, 2020). در ایران، در دانشجویان پرستاری رفتارهایی مانند آزادی بی‌قید و شرط، رفتارهای یادگیری مخرب، عدم صداقت تحصیلی و نادیده گرفتن قوانین

^۱. academic incivility

محیط یادگیری عمده‌ترین رفتارهای بی‌مدنی تحصیلی بوده‌اند (Moghimian et al., 2023). در پژوهش دیگر در ایران، مهم‌ترین رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی در دانشجویان بی‌نظمی کلاس، تحقیر سایر دانشجویان، حضور نامنظم در کلاس، بد نشستن، عدم رعایت موازین اسلامی و حضور ناآماده دانشجویان در کلاس بود (Rad, Ildarabadi, Moharreri, and Moonaghi, 2015). با توجه به اینکه رفتارهای بی‌مدنی در کلاس درس توسط دانش‌آموزان و دانشجویان اتفاق می‌افتند (Moghimian et al., 2023)، از جمله متغیرهای مربوط به کلاس درس که می‌تواند در بی‌مدنی تحصیلی نقش داشته باشد سبک مدیریت کلاس^۱ است که برخی از پژوهش‌ها به آن اشاره شده است (Abd-El-Aal and Steele, 2022).

سبک مدیریت کلاس یکی از متغیرهایی است که می‌تواند موجب رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی در دانشجویان شود؛ مدیریت کلاس درس معمولاً به عنوان ساختارها و رویه‌هایی شناخته می‌شود که یک محیط یادگیری سازنده را ایجاد و تقویت می‌کند که مملو از هنجارها، مفروضات، ساختارهای قدرت و سایر موانع موجود در یک محیط کلاس درس سالم برای همه یادگیرندگان است (Martin, 2021). مدیریت کلاس درس را می‌توان به طور کلی به سه نوع غیرمداخله‌گر^۲، مداخله‌گر^۳ و تعامل‌گرا^۴ طبقه‌بندی کرد. در سبک مدیریت کلاس غیرمداخله‌گر فرض بر این است که یادگیرندگان دارای ظرفیت درونی برای کنترل رفتارهای خود و تصمیم‌گیری خود برای رشد شخصی خود هستند و بنابراین آموزش‌دهنده باید کمتر در تنظیم رفتارهای دانش‌آموزان دخالت داشته باشند. برعکس، نوع مداخله‌گر معتقد است که رشد و تحول یادگیرندگان نتیجه مقررات بیرونی است و آموزش‌دهندگان باید به طور کامل در تنظیم رفتار یادگیرندگان مشارکت داشته باشند؛ زیرا یاددهندگان توانایی بیشتری در انتخاب بهترین چیز برای رشد یادگیرندگان خود دارند. سبک مدیریت کلاس تعامل‌گرا فرض می‌کند که هم یاددهندگان و هم یادگیرندگان مسئول رفتارهای افراد در کلاس درس هستند. بنابراین، هم خودکنترلی یادگیرنده و هم قدرت معلم باید به طور جمعی برای چارچوب‌بندی رشد یادگیرندگان استفاده شود (Martin and Baldwin, 1998; cited in Quek, Liu, Kang, Wang, and Nonis, 2015). سبک‌های تدریس کلاس اساتید دانشگاه با اشتیاق تحصیلی و عملکرد تحصیلی دانشجویان مرتبط است (Zamani et al., 2023). اعتقاد بر این است که رفتارهای بی‌مدنی در کلاس درس به شیوه تدریس و مدیریت کلاس سنتی مرتبط است (Abd-El-Aal and Steele, 2022). در یک پژوهش کیفی نشان داده شده است که سبک مدیریت ضعیف استاد در کلاس درس موجب رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی از جمله دیر رسیدن به کلاس یا ترک زود هنگام کلاس می‌شود؛ علاوه بر این اگر اساتید در مدیریت کلاس آزادی عمل بیشتری به دانشجویان بدهند دانشجویان به راحتی در کلاس سلفی می‌گیرند، پای خود را روی صندلی جلو می‌گذارد و با دوست خود در کلاس صحبت می‌کند؛ علاوه بر این نشان داده شد که

1. Classroom management styles

2. noninterventionist

3. interventionist

4. interactionist

روش‌های سنتی تدریس مانند سخنرانی رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی را افزایش می‌دهد (Ehsani, Farzi, Farzi, Babaei, Heidari, and Mohammadi, 2023). علاوه بر سبک تدریس معلمان از میان متغیرهای مربوط به دانشجویان که می‌تواند در رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی در میان آنان نقش داشته باشد، خودمحقق‌بینی تحصیلی^۱ است که پژوهش‌ها نقش آن را در بی‌مدنی تأیید کرده‌اند (Knepp, and Knepp, 2022).

خودمحقق‌بینی تحصیلی یکی دیگر از متغیرهایی است که می‌تواند با رفتار بی‌مدنی تحصیلی دانشجویان رابطه داشته باشد. خودمحقق‌بینی تحصیلی عبارت است از این‌که فرد دوست دارد از همسالان خود از نظر تحصیلی درجات و نمرات بهتری را دریافت کند و انتظار و از دریافت نمرات و درجات تحصیلی فراتر از واقعیت است (Miller, 2013). افزایش خودمحقق‌بینی تحصیلی با کاهش مشارکت در کلاس درس و خارج از آن، سازگاری اجتماعی ضعیف با دانشگاه، راهبردهای ضعیف تنظیم هیجان تحصیلی همراه است (Knepp, and Knepp, 2022). در طی سال‌های اخیر، خودمحقق‌بینی تحصیلی در دانشجویان دانشگاه حتی دانشجویان سال اول افزایش یافته است (Sohr-Preston, Boswell, Jordan, and Morain, 2023). خودمحقق‌بینی تحصیلی با عملکرد تحصیلی پایین و رضایت از زندگی پایین در دانشجویان (Reysen, Degges-White, and Reysen, 2020)، سلامت روان پایین (Cook, Egan, Wood, and Mantzios, 2023) و افسردگی (Larr, & Elvis, 2024) رابطه دارد. با افزایش میزان خودمحقق‌بینی تحصیلی دانش‌آموزان بی‌مدنی تحصیلی نیز در آنان افزایش پیدا کرده است (Shirzadi and sheikholeslami, 2018). در میان دانشجویان دانشگاه نیز رابطه خودمحقق‌بینی تحصیلی و بی‌مدنی تحصیلی مورد تأیید قرار گرفته است (Laverghetta, 2018). علاوه بر این، خودمحقق‌بینی تحصیلی با فقدان رفتارهای مناسب کلاسی، پذیرش بیشتر سرقت ادبی، عدم صداقت دانشگاهی و بی‌مدنی رابطه دارد (Knepp, and Knepp, 2022). علاوه بر خودمحقق‌بینی تحصیلی، یکی دیگر از متغیرهای مربوط به دانشجویان که با پیشرفت تحصیلی در آنان رابطه دارد (Ampofo, and Osei-Owusu, 2015) و می‌تواند در رفتار بی‌مدنی تحصیلی آنان نقش داشته باشد، بلندپروازی^۲ است که در پژوهش‌ها کمتر مورد توجه قرار گرفته است.

بلندپروازی یکی دیگر از متغیرهایی است که می‌تواند با رفتار بی‌مدنی تحصیلی دانشجویان رابطه داشته باشد. بلندپروازی، تلاش پایدار و کلی برای موفقیت، دستیابی به اهداف، و تحقق آن‌هاست؛ به عبارت دیگر بلندپروازی، شامل پشتکاری کلی است که بر اساس آن، افراد انتظار دارند که به سطح معینی از حصول به اهداف در همه زمینه‌ها نه فقط در یک حوزه واحد برسند (Judge and Kammeyer-Mueller, 2012). بلندپروازی دارای دو بعد است: الف- بلندپروازی مثبت که به تمرکز روی اهداف جمعی، تمایل به چالش کشیدن در محل کار، تمایل به دستیابی به تحقق خویشتن، تمایل به توسعه و آموزش خود در زمینه شغل و تسلط بر وظایف اشاره دارد؛ ب- بلندپروازی منفی که به عنوان یک خودپسندی تلقی می‌شود و فرد دارای آن می‌خواهد از همه جلو بیفتد، پول بیشتری به دست آورد و به

1. academic entitlement

2. ambition

دنبال قدرت و جایگاه والا است (Benschop, van den Brink, Doorewaard, and Leenders, 2013). پژوهش نشان داده است که انگیزه‌های درونی و بیرونی در بلندپروازی نقش دارند؛ علاوه بر این بلندپروازی به صورت مثبت با سلامت روان بهتر رابطه دارد (Kesenheimer et al., 2023). علاوه بر این، بلندپروازی مثبت با پیشرفت تحصیلی رابطه مثبت دارد (Ampofo, and Osei-Owusu, 2015). در پژوهش‌های قبلی، رابطه بین بلندپروازی با رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی در دانشجویان مورد بررسی قرار نگرفته است؛ به نظر می‌رسد که دانشجویان دارای بلندپروازی منفی رفتارهای غیرمتمدنانه‌تری داشته باشند اما در این زمینه خلأ پژوهشی احساس می‌شود که در این پژوهش به آن پرداخته شده است.

هدف پژوهش حاضر بررسی شیوع بی‌مدنی تحصیلی در دانشجویان و نقش سبک‌های مدیریت کلاس، خودمحقق‌بینی تحصیلی و بلندپروازی در پیش‌بینی آن بود. بی‌مدنی تحصیلی در دانشجویان رایج است و روند یادگیری و یاددهی را به صورت منفی تحت تأثیر قرار می‌دهد و شواهد نشان می‌دهد که بی‌مدنی تحصیلی دانشجویان زمینه را برای بی‌مدنی حرفه‌ای آنان در آینده فراهم می‌کند (Luparell & Frisbee, 2019). از این رو بررسی میزان شیوع بی‌مدنی تحصیلی در دانشجویان اهمیت ویژه دارد و می‌تواند در برنامه‌ریزی‌های لازم برای کاهش این رفتارها در دانشجویان مؤثر واقع شود. زیرا پژوهش‌های شیوع‌شناسی با برجسته نمودن مشکلات از جمله رفتار بی‌مدنی در دانشجویان هم توجه پژوهشگران و هم توجه درمانگران حوزه‌های روان‌شناختی و مشاوره را برای به کار بردن راهبردهای مؤثر در این زمینه بر می‌انگیزاند. علاوه بر این، پژوهش در مورد متغیرهای مرتبط با بی‌مدنی تحصیلی از جمله سبک تدریس اساتید و خودمحقق‌بینی و بلندپروازی دانشجویان می‌تواند در شناسایی متغیرهای پیش‌بین رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی دانشجویان نقش داشته باشد؛ زیرا شناسایی متغیرهای پیش‌بین این مشکلات زمینه را برای برنامه‌ریزی‌های لازم در جهت کاهش رفتارهای بی‌مدنی از طریق برنامه‌ریزی‌های مختلف مبتنی بر متغیرهای پیش‌بین فراهم خواهد کرد. علاوه بر این انجام پژوهش حاضر تقویت پیشینه پژوهش را به دنبال دارد و می‌تواند پژوهشگران را ترغیب نماید تا در مورد بی‌مدنی تحصیلی دانشجویان پژوهش‌های کاربردی انجام دهند. بنابراین در این پژوهش دو پرسش مورد بررسی قرار گرفت که عبارت بودند از: «میزان شیوع بی‌مدنی تحصیلی در دانشجویان چقدر است؟» و «آیا سبک‌های مدیریت کلاس، خودمحقق‌بینی تحصیلی و بلندپروازی، بی‌مدنی تحصیلی دانشجویان را پیش‌بینی می‌کنند یا خیر؟»

روش شناسی پژوهش

این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از نظر روش یک پژوهش توصیفی-همبستگی است. جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری: جامعه آماری این پژوهش را کل دانشجویان کارشناسی دانشگاه گیلان در سال ۱۴۰۲ تشکیل دادند که تقریباً ۱۶۰۰۰ دانشجو بودند. براساس جدول مورگان برای جامعه ۱۵۰۰۰ نفری ۳۷۵ نفر و برای جامعه ۲۰۰۰۰ نفری ۳۷۷ نفر لازم است. به دلیل احتمال افت آزمودنی‌ها و احتمال تکمیل ناقص پرسشنامه‌ها و با توجه به اینکه در این پژوهش هدف اول پژوهش بررسی میزان شیوع بی‌مدنی تحصیلی در میان دانشجویان بود ۵۱۱ دانشجو به صورت خوشه‌ای در پژوهش از دانشکده‌های

مختلف (ادبیات و علوم انسانی، علوم پایه، کشاورزی و فنی حرفه‌ای) شرکت کردند. به این صورت که ابتدا به صورت میانگین ۲۵ دانشجو در هر کلاس در نظر گرفته شد و برای نمونه نهایی ۱۸ کلاس ۲۵ نفره کافی بود؛ اما به دلیل پیش‌بینی ریزش نمونه تعداد کلاس‌ها به ۲۰ کلاس افزایش یافت. بعد در میان دانشکده‌های مختلف هر دانشکده ۵ کلاس به صورت خوشه‌ای چندمرحله‌ای انتخاب شدند و پرسشنامه‌های پژوهش را تکمیل کردند. از بین پرسشنامه‌ها ۴۱ پرسشنامه ناقص تکمیل شده بود؛ یعنی یک صفحه از پرسشنامه تکمیل نشده بود. ۳۷ پرسشنامه نیز تعداد سؤالات پاسخ داده نشده در آن‌ها زیاد بود. به همین دلیل ۷۸ پرسشنامه در تحلیل نهایی حذف شدند. در نهایت نمونه به ۴۳۳ نفر کاهش یافت. ملاک‌های ورود به پژوهش عبارت بودند از: دانشجوی مقطع کارشناسی بودن، اخذ حداقل ۱۴ واحد درسی در نیمسال اجرای پژوهش، رضایت آگاهانه از شرکت در پژوهش و اشتغال به تحصیل حداقل در نیمسال اول و حداکثر نیمسال هشتم. ملاک‌های خروج نیز عبارت بودند از: تکمیل ناتمام پرسشنامه‌ها و تکرار متوالی یک پاسخ در پرسش‌های پرسشنامه‌ها.

روند اجرای پژوهش: پس از مراجعه به دانشکده‌های مختلف و مراجعه به کلاس‌های انتخاب شده ابتدا راهنمای پژوهش برای دانشجویان توضیح داده شد. بعد از آن دانشجویان فرم رضایت از شرکت در پژوهش را تکمیل کردند و از آنان درخواست شد در صورت نداشتن تمایل کامل به شرکت در پژوهش، پرسشنامه را تکمیل نکنند. پس از جمع‌آوری داده‌ها، پرسشنامه‌های ناقص حذف شدند. در این پژوهش به دانشجویان در مورد محرمانه بودن اطلاعات آنان اطمینان داده شد. در نهایت داده‌ها با نرم‌افزار SPSS-26 و با استفاده از آزمون‌های آماری همبستگی پیرسون و رگرسیون چندمتغیری با روش گام به گام تحلیل شدند.

ابزار پژوهش

مقیاس بی‌مدنی تحصیلی

این مقیاس توسط آریاپوران و کمالی (2019; cited in Ariapooran, 2022) و براساس گزارش‌های مختلف رفتارهای بی‌مدنی در دانشجویان که در پژوهش‌های مختلف گزارش شده، ساخته شده است. این رفتارها، رفتارهایی هستند که در میان دانشجویان عصر حاضر به عنوان بی‌مدنی توصیف شده اند (Goodyear et al., 2010; cited in Ariapooran, 2022). این رفتارها، ۲۳ نوع هستند که عبارت‌اند از: ۱- دیرآمدن به کلاس درس، ۲- ایجاد سروصدا در کلاس، ۳- ترک زود هنگام کلاس، ۴- صحبت کردن در هنگام تدریس، ۵- بدون آمادگی وارد کلاس شدن، ۶- طرح سؤالات تکراری در کلاس، ۷- خوردن چیزی در سر کلاس، ۸- بی‌حوصلگی در کلاس، ۹- شکایت همراه با مخالفت در کلاس، ۱۰- اظهار نظر یا ژست‌های طعنه‌آمیز در کلاس، ۱۱- خوابیدن در کلاس، ۱۲- عدم توجه در کلاس، ۱۳- عدم پاسخگویی به یک پرسش مستقیم در کلاس، ۱۴- استفاده از رایانه (لپ‌تاپ) در کلاس برای یک هدف غیر کلاسی، ۱۵- استفاده از تلفن همراه و با صدای زنگ تلفن از کلاس بیرون رفتن، ۱۶- قطع کلاس یا تمام کردن کلاس (مثلاً گفتن خسته نباشید بی‌موقع به استاد)، ۱۷- بحث یک‌طرفه در کلاس [که در آن دانشجو غالب است]، ۱۸- درخواست وسایل مورد نیاز امتحان، برنامه‌های اضافی، تغییر نمره، و یا دیگر

منافع ویژه؛ ۱۹-متلك گفتن به دانشجویان دیگر و یا تحقیر آن‌ها، ۲۰-به چالش کشیدن دانش یا اعتبار استاد، ۲۱-بیان حرف‌های آزارگرانه، خصمانه و یا مبتذل به استاد در کلاس یا بیرون از کلاس، ۲۲-ارسال ایمیل نامناسب به استاد، ۲۳-ایجاد تهدید یا آسیب فیزیکی به استاد. شیوه پاسخدهی به هر رفتار بر اساس مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت (۱=صلاً=۰، یکبار=۱، بعضی اوقات=۲، اغلب اوقات=۳ و همیشه=۴) بود. میزان آلفای کرونباخ این مقیاس برابر با ۰/۸۶ بود. علاوه‌براین پایایی دونیمه‌سازی آن از طریق بررسی رابطه حاصل جمع گویه‌های زوج و فرد برابر با ۰/۷۹ بود؛ همچنین رابطه هر کدام از رفتارها با نمره کل مقیاس بین ۰/۴۱ تا ۰/۷۷ و معنادار بود. در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس برابر با ۰/۸۲ بود.

پرسشنامه سبک مدیریت کلاس

این پرسشنامه توسط مارتین، ین و بالدوئین (Martin, Yin, and Baldwin, 1998) ساخته شده و دارای ۲۶ گویه و سه بعد است: سبک مدیریت مداخله‌گر (۸ گویه؛ دامنه نمرات بین ۸ تا ۳۲)، سبک مدیریت غیر مداخله‌گر (۷ گویه؛ دامنه نمرات بین ۷ تا ۲۸) و سبک مدیریت تعاملی (۱۱ گویه؛ دامنه نمرات بین ۱۱ تا ۴۴) است (Martin et al., 1998). شیوه پاسخدهی به گویه‌های این مقیاس براساس طیف چهار درجه‌ای لیکرت (هرگز=۱، تا اندازه‌ای=۲، معمولاً=۳ و همیشه=۴) است. ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه در نسخه اصلی ۰/۷۷ و رابطه بین ابعاد با کل بین ۰/۶۳ تا ۰/۸۳ گزارش شده است (Martin et al., 1998). در ایران ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس ۰/۷۱ گزارش شده است (Rahimi and Asadollahi, 2012). در پژوهش دیگر ضریب آلفای کرونباخ کل این مقیاس برابر با ۰/۷۵ بوده است؛ علاوه براین رابطه ابعاد آن با همدیگر بین ۰/۶۸ تا ۰/۷۷ بوده است (Ariapooran, Azizi, and Dinarvand, 2012) در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس ۰/۷۸ بود.

مقیاس خودمحقق‌بینی تحصیلی

این مقیاس، توسط آکاسو (۲۰۰۲) ساخته شده و دارای ۱۲ گویه است که هر فرد، به گویه‌های آن بر اساس مقیاس هفت درجه‌ای لیکرت به صورت «کاملاً ناموافق=۱»، «ناموافق=۲»، «تاحدی ناموافق=۳»، «نظری ندارم=۴»، «تاحدی موافق=۵»، «موافق=۶» و «کاملاً موافق=۷» پاسخ می‌دهد (Achacoso, 2002; cited in Ariapooran, 2022). گویه‌های این مقیاس، دو زیرمقیاس باورهای خودمحقق‌بینی (۵ گویه) و فعالیت‌های خودمحقق‌بینی (۷ گویه) را می‌سنجد. ضریب آلفای کرونباخ برای زیرمقیاس باورهای خودمحقق‌بینی و فعالیت‌های خودمحقق‌بینی، به ترتیب برابر با ۰/۸۳ و ۰/۹۱ بوده است (Achacoso, 2002; cited in Ariapooran, 2022). در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ برای باورها و فعالیت‌های خودمحقق‌بینی به ترتیب ۰/۷۲ و ۰/۷۶ گزارش شد. علاوه براین رابطه بین باورهای خودمحقق‌بینی و فعالیت‌های خودمحقق‌بینی با کل مقیاس به ترتیب برابر با ۰/۷۳ و ۰/۶۹ بود.

مقیاس بلندپروازی. این مقیاس توسط ورتراپتین (۲۰۱۷) ساخته شده و دارای ۳۲ گویه است؛ به هر گویه بر اساس مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از ۱=کاملاً مخالف تا ۵=کاملاً موافق پاسخ داده می‌شود. این مقیاس دارای دو بعد بلندپروازی مثبت و منفی است که بلندپروازی مثبت (۱۶ گویه) دارای چهار بعد

چالش (۴ گویه)، رشد (۴ گویه)، اهداف جمعی (۴ گویه) و خود تحقق بخشی (۴) و بلندپروازی منفی (۱۶ گویه) دارای چهار بعد حقوق (۴ گویه)، ارتقا (۴ گویه)، جایگاه (مقام) (۴ گویه) و قدرت (۴ گویه) است. ضریب آلفای کرونباخ بلندپروازی منفی ۰/۸۷ و بلندپروازی مثبت ۰/۷۶ بود (Verstraeten, 2017). در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ بلندپروازی منفی و بلندپروازی مثبت به ترتیب ۰/۷۹ و ۰/۷۰ بود. همچنین بین بلندپروازی منفی با بلندپروازی مثبت رابطه معنادار ($r = -0/58$) مشاهده شد که نشان از روایی این مقیاس است.

یافته‌ها

یافته‌های توصیفی نشان داد که در میان دانشجویان ۲۱۱ دانشجوی (۴۸/۷۳٪) پسر و ۲۲۲ دانشجوی (۵۱/۲۷٪) دختر بوده‌اند؛ در میان دانشجویان ۲۴۱ نفر (۵۵/۶۶٪) بومی استان گیلان و ۱۹۲ نفر (۴۴/۳۴٪) غیربومی بودند. از میان دانشجویان ۳۸۶ نفر (۸۹/۱۴٪) مجرد و ۴۷ نفر (۱۰/۸۶٪) متأهل بودند. از میان دانشجویان ۱۵۵ نفر (۳۵/۷۹٪) از دانشکده علوم انسانی، ۱۰۶ نفر (۲۴/۴۹٪) از علوم پایه، ۸۸ نفر (۲۰/۳۳٪) از دانشکده کشاورزی و ۸۴ نفر (۱۹/۳۹٪) از دانشکده فنی مهندسی و عمران بودند. جدول ۱ میزان شیوع رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی را در دانشجویان نشان می‌دهد.

جدول ۱: میزان شیوع رفتارهای بی‌مدنی تحصیلی در دانشجویان

رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی	اصلاً	یکبار	بیشتر از یکبار
	فراوانی (درصد)	فراوانی (درصد)	فراوانی (درصد)
دیرآمدن به کلاس درس	۱۰۶ (۲۴,۴۸٪)	۷۷ (۱۷,۷۸٪)	۲۵۰ (۵۷,۷۴٪)
ایجاد سروصدا در کلاس	۲۵۳ (۵۸,۴۳٪)	۵۵ (۱۲,۷۰٪)	۱۲۵ (۲۸,۸۷٪)
ترک زودهنگام کلاس	۲۲۳ (۵۱,۵۰٪)	۸۹ (۲۰,۵۵٪)	۱۲۱ (۲۷,۹۵٪)
صحبت کردن در هنگام تدریس	۱۴۵ (۳۳,۴۹٪)	۵۷ (۱۳,۱۶٪)	۲۳۱ (۵۳,۳۵٪)
بدون آمادگی وارد کلاس شدن	۹۷ (۲۲,۴۱٪)	۴۸ (۱۱,۰۸٪)	۲۸۸ (۶۶,۵۱٪)
طرح سؤالات تکراری در کلاس	۳۱۷ (۷۳,۲۱٪)	۵۷ (۱۳,۱۶٪)	۵۹ (۱۳,۶۳٪)
خوردن چیزی در سر کلاس	۲۵۹ (۵۹,۸۱٪)	۷۹ (۱۸,۲۴٪)	۹۵ (۲۱,۹۴٪)
بی‌حوصلگی در کلاس	۱۲۶ (۲۹,۱۰٪)	۵۳ (۱۲,۲۴٪)	۲۵۴ (۵۸,۶۶٪)
شکایت همراه با مخالفت در کلاس	۲۱۶ (۴۹,۸۸٪)	۸۱ (۱۸,۷۱٪)	۱۳۶ (۳۱,۴۱٪)
اظهار نظر یا ژست‌های طعنه‌آمیز در کلاس	۳۲۰ (۷۳,۹۰٪)	۴۰ (۹,۲۴٪)	۷۳ (۱۶,۸۶٪)
خوابیدن در کلاس	۲۷۴ (۶۳,۲۸٪)	۷۲ (۱۶,۶۳٪)	۸۷ (۲۰,۰۹٪)
عدم توجه در کلاس	۱۵۳ (۳۵,۳۳٪)	۵۴ (۱۲,۴۸٪)	۲۲۶ (۵۲,۱۹٪)
عدم پاسخگویی به یک پرسش مستقیم در کلاس	۲۰۷ (۴۷,۸۱٪)	۴۹ (۱۱,۳۲٪)	۱۷۷ (۳۹,۸۷٪)
استفاده از رایانه (لپ‌تاپ) در کلاس برای یک هدف غیر کلاسی	۳۴۸ (۸۰,۳۷٪)	۲۲ (۵,۰۸٪)	۶۳ (۱۴,۵۵٪)
استفاده از تلفن همراه و یا صدای زنگ تلفن از کلاس بیرون رفتن	۲۵۶ (۵۹,۱۲٪)	۷۲ (۱۶,۶۳٪)	۱۰۵ (۲۴,۲۵٪)
قطع کلاس یا تمام کردن کلاس (مثلاً گفتن خسته نباشید بی‌موقع به استاد)	۲۶۰ (۶۰,۰۵٪)	۴۰ (۹,۲۴٪)	۱۳۳ (۳۰,۷۱٪)
بحث یک‌طرفه در کلاس [که در آن شما غالب هستید]	۲۹۴ (۶۷,۹۹٪)	۴۶ (۱۰,۶۲٪)	۹۳ (۲۱,۴۹٪)
درخواست وسایل مورد نیاز امتحان، برنامه‌های اضافی، تغییر نمره، و یا دیگر منافع ویژه	۲۵۸ (۵۹,۵۹٪)	۶۵ (۱۵,۰۱٪)	۱۱۰ (۲۵,۴۰٪)
متکلف گفتن به دانشجویان دیگر و یا تحقیر آن‌ها	۳۰۵ (۷۰,۴۴٪)	۵۰ (۱۱,۵۵٪)	۷۸ (۱۸,۰۱٪)
به چالش کشیدن دانش یا اعتبار استاد	۳۲۲ (۷۴,۳۷٪)	۲۶ (۶,۰۰٪)	۸۵ (۱۹,۶۳٪)
بیان حرف‌های آزارگرانه، خصمانه و یا مبتذل به استاد در کلاس یا بیرون از کلاس	۳۸۷ (۸۹,۳۸٪)	۱۶ (۳,۶۹٪)	۳۰ (۶,۹۳٪)
ارسال ایمیل نامناسب به استاد	۴۰۹ (۹۴,۴۶٪)	۹ (۲,۰۸٪)	۱۵ (۳,۴۶٪)
ایجاد تهدید یا آسیب فیزیکی به استاد	۴۱۵ (۹۵,۸۴٪)	۸ (۱,۸۵٪)	۱۰ (۲,۳۱٪)

۱	۰/۳۱**	-۰/۰۵۱	۶-بلندپروازی مثبت
۱	۰/۲۱**		۷-بلندپروازی منفی
۱			۸-بی مدنی تحصیلی

همانطور که در جدول ۳ مشاهده می شود بین مدیریت کلاس مداخله گر، باورهای خودمحقق بینی، رفتارهای خودمحقق بینی و بلندپروازی منفی با بی مدنی تحصیلی رابطه مثبت وجود دارد. به این معنی که با افزایش نمره این متغیرها میزان بی مدنی تحصیلی نیز افزایش پیدا کرده است و برعکس. همچنین بین مدیریت کلاس مداخله گیر و مدیریت کلاس تعاملی با بی مدنی تحصیلی دانشجویان رابطه منفی وجود دارد. به این معنی که با افزایش نمره این متغیرها میزان بی مدنی تحصیلی کاهش پیدا کرده است و برعکس. جدول ۳ نتایج رگرسیون گام به گام را برای پیش بینی بی مدنی تحصیلی از طریق متغیرهای پیش بین نشان می دهد.

جدول ۴: خلاصه نتایج رگرسیون چندمتغیری گام به گام برای پیش بینی بی مدنی تحصیلی از طریق متغیرهای پیش بین

TV	VIF	p	t	ضرایب استاندارد		R ²	R	متغیرهای پیش بین
				ضرایب استاندارد بتا	خطای استاندارد B			
-	-	۰/۴۱	۰/۸۲۶	-	۳/۶۹	۳/۰۵	-	مقدار ثابت
۰/۳۴	۲/۹۸	۰/۰۰۱	۳/۶۱	۰/۲۵۱	۰/۰۷۵	۰/۲۷۲	۰/۲۱	خودمحقق بینی
۰/۳۴	۲/۹۲	۰/۰۰۳	۲/۹۹	۰/۲۰۷	۰/۱۵۲	۰/۴۵۶	۰/۲۲	مدیریت کلاس مداخله گر
۰/۲۸	۲/۶۱	۰/۰۰۱	-۳/۹۴	-۰/۳۰۱	۰/۲۱۹	-۰/۱۶۳	۰/۲۹	مدیریت کلاس تعاملی
۰/۲۸	۲/۶۲	۰/۵۳	-۰/۱۶۳	-۰/۰۴۸	۰/۲۱۶	-۰/۱۳۶	۰/۲۹	مدیریت کلاس غیر مداخله گر
۰/۹۵	۱/۰۵	۰/۰۰۳	۳/۰۴	۰/۱۲۵	۰/۰۷۶	-۰/۲۳	۰/۳۱	بلندپروازی منفی

برای بررسی شرط هم خطی بودن متغیرها از عامل تورم واریانس (VIF)^۱ و مقدار اغماض (TV)^۲ استفاده شد؛ در پژوهش های رگرسیون اگر VIF کمتر از ۳ باشد و TV پایین تر از یک باشد، هم خطی بودن متغیرها در حد مناسب خواهد بود. یعنی اگر مقادیر VIF و TV در حد مناسب باشد، متغیرهای پیش بین با متغیر ملاک ارتباط خطی دارند. اما متغیرهای پیش بین باهمدیگر همبستگی بسیار بالا یا رابطه هم خطی بالا ندارد. در پژوهش حاضر مقدار VIF برای همه متغیرها کمتر از ۳ و TV نیز نزدیک به ۱ یا پایین تر از یک بوده است. بر اساس جدول ۴، نتایج رگرسیون چندمتغیری با روش گام به گام نشان داد که تقریباً ۳۱ درصد از بی مدنی تحصیلی توسط متغیرهای پیش بین تبیین شده است و به ترتیب مدیریت کلاس تعاملی (beta=۰/۳۰۱)، خودمحقق بینی (beta=۰/۲۵۱)، مدیریت کلاس مداخله گر (beta=-۰/۲۰۷) و بلندپروازی منفی (beta=-۰/۱۲۵) توانسته است بی مدنی تحصیلی دانشجویان را پیش بینی نماید. لازم به ذکر است نقش مدیریت کلاس تعاملی منفی و نقش خودمحقق بینی، مدیریت کلاس مداخله گر و بلندپروازی منفی در پیش بینی بی مدنی تحصیلی مثبت بوده است. اما مدیریت کلاس غیرمداخله گر نتوانسته است بی مدنی تحصیلی دانشجویان را پیش بینی نماید.

۱. Variance Inflation Factor

۲. Tolerance Value

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر بررسی میزان شیوع بی‌مدنی تحصیلی و نقش سبک مدیریت کلاس، باورها و رفتارهای خودمق‌بینی و بلندپروازی در پیش‌بینی آن بود. در این پژوهش میزان شیوع برای هر رفتار بیشتر از یک بار در نظر گرفته شده است که بر اساس آن بیشترین رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی به ترتیب مربوط به بدون آمادگی وارد کلاس شدن، بی‌حوصلگی در کلاس، دیر آمدن به کلاس، صحبت کردن در هنگام تدریس، عدم توجه در کلاس، شکایت همراه با مخالفت در کلاس، قطع کلاس یا تمام کردن کلاس (مثلاً گفتن خسته نباشید بی‌موقع به استاد)، ایجاد سر و صدا در کلاس درس، ترک زودهنگام کلاس، درخواست وسایل مورد نیاز امتحان، برنامه‌های اضافی، تغییر نمره، و یا دیگر منافع ویژه، استفاده از تلفن همراه و با صدای زنگ تلفن از کلاس بیرون رفتن، خوردن چیزی سرکلاس، بحث یک‌طرفه در کلاس [که در آن دانشجو غالب است]، خوابیدن در کلاس، به چالش کشیدن دانش یا اعتبار استاد، متلک گفتن به دانشجویان دیگر و یا تحقیر آنها، عدم پاسخگویی به یک پرسش مستقیم در کلاس، اظهارنظر یا ژست‌های طعنه‌آمیز در کلاس، استفاده از رایانه (لپ‌تاپ) در کلاس برای یک هدف غیرکلاسی، طرح پرسش‌های تکراری در کلاس بوده است؛ میزان شیوع این رفتارها بین ۱۳/۶۶٪ تا ۶۶/۵۱٪ بوده است؛ علاوه بر این کمترین رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی بیان حرف‌های آزارگرانه، خصمانه و یا مبتذل به استاد در کلاس یا بیرون از کلاس، ارسال ایمیل نامناسب به استاد و ایجاد تهدید یا آسیب فیزیکی به استاد بوده‌اند. میزان شیوع این رفتارها بین ۲/۳۱٪ تا ۶/۹۳٪ بوده است.

این نتایج همخوان با یافته‌های قبلی (Atout et al., 2023; Moghimian et al., 2023; Cahyadi et al., 2020; Vural and Bacioglu, 2020; Rad, Ildarabadi et al., 2015) است که اکثر رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی که در پژوهش حاضر میزان بالایی را به خود اختصاص داده‌اند را به عنوان رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی گزارش کردند.

در تبیین وجود رفتارهای بی‌مدنی در دانشجویان می‌توان به تبیین‌ها جامعه‌شناسی اشاره کرد. به عنوان نمونه، نظریه مهار اجتماعی بر تأکید استاد بر مسئولیت‌های پژوهشی خود و نه طرح درسی یا تدریس، نظریه بازداری بر عدم وجود تنبیه، نظریه ناهنجاری بر عدم تناسب و وضعیت اقتصادی اجتماعی دانشجویان، نظریه بی‌نظمی اجتماعی بر بی‌تفاوتی و بی‌علاقگی دانشجویان به درس و شرکت در کلاس و نظریه مبادله‌ای اجتماعی بر عدم رابطه‌ی دو‌جانبه‌ی استاد-دانشجو به عنوان دلایل رفتار بی‌مدنی تحصیلی تأکید دارند (Bray & Del Favero, 2004; cited in Ariapooran, 2022). در تبیین دیگر می‌توان گفت که دانشجویان نقش‌های مختلفی در خانه، دانشگاه و جامعه را تجربه می‌کنند و این نقش‌ها با منابع فیزیکی و هیجانی آنان در تعارض هستند (Giancola et al., 2009; cited in Ariapooran, 2022). این نقش‌های چندگانه و عدم مدیریت مناسب آنان (Clark, 2008; cited in Ariapooran, 2022) توسط دانشجویان موجب می‌شود که دانشجویان با استرس مواجه شوند و این استرس می‌تواند رفتارهای بی‌مدنی تحصیلی را در آنان ایجاد کند. به عبارت دیگر، می‌توان گفت که رفتار بی‌مدنی تحصیلی واکنشی در برابر استرس‌های دانشجویی است.

نتایج همبستگی نشان داد که بین مدیریت کلاس مداخله‌گر با بی‌مدنی تحصیلی رابطه مثبت وجود دارد و بین مدیریت کلاس غیر مداخله‌گیر و مدیریت کلاس تعاملی با بی‌مدنی تحصیلی دانشجویان رابطه منفی وجود داشت. نتایج رگرسیون نقش معنادار و مثبت سبک مدیریت کلاس مداخله‌گر و نقش معنادار و منفی مدیریت کلاس تعاملی را در پیش‌بینی بی‌مدنی تحصیلی دانشجویان تأیید کرد. این نتیجه همخوان با یافته‌های قبلی است که نشان دادند بی‌مدنی تحصیلی به شیوه تدریس و مدیریت کلاس سنتی اساتید مرتبط است (Abd-El-Aal and Steele, 2022). علاوه بر این این نتیجه در راستای یافته‌های دیگر است که بیان کردند سبک مدیریت ضعیف استاد در کلاس درس موجب بی‌مدنی تحصیلی در دانشجویان می‌شود (Ehsani et al., 2023).

سبک مدیریت کلاس غیر مداخله‌گر به صورتی است که در آن خود یادگیرنده مسئول کنترل رفتارهای خود در کلاس است و یادگیرنده دخالت زیادی در آن ندارد (Martin and Baldwin, 1998; cited in Quek et al., 2015); از این رو، دانشجویان ممکن است بهتر بتوانند بر رفتارهای خود در کلاس درس کنترل داشته باشند و کمتر رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی را انجام دهند؛ در سبک مدیریت کلاس تعامل‌گرا هم یاددهندگان و هم یادگیرندگان با همدیگر مسئول رفتارهای خود در کلاس درس هستند (Martin and Baldwin, 1998; cited in Quek et al., 2015); بنابراین تعاملی دو طرفه بیناساتید و دانشجویان حاکم است و این تعامل می‌تواند موجب احترام متقابل بین آنان شود؛ از این رو دانشجویان ممکن است کمتر در کلاس درس بی‌مدنی و رفتارهای منفی را نشان دهند. در مورد سبک مداخله‌گر نیز می‌توان گفت که در این سبک مدیریت کلاس مقررات بیرونی که از طرف یاددهنده اجرا می‌شود بهتر می‌تواند رفتار یادگیرندگان را تنظیم کند؛ زیرا باور بر این است که یاددهندگان بهترین چیزها را در کلاس درس انتخاب می‌کنند که به یادگیرندگان کمک می‌کند (Martin and Baldwin, 1998; cited in Quek et al., 2015); از این رو، چون قوانین و مقررات کلاس بیشتر از جانب یاددهنده وضع می‌شود و دانشجویان در آن دخالتی ندارند، ممکن است آنان رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی را بیشتر نشان دهند. به صورت کلی می‌توان گفت روش‌های سنتی تدریس مانند سخنرانی باعث فرسودگی و عدم جذابیت کلاس می‌شود (Ehsani et al., 2023). در نتیجه، ممکن است دانشجویان به فعالیت‌های دیگری مشغول شود و نظم کلاس را برهم بزنند و رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی را نشان دهد. اما استفاده از روش‌های تدریس تعاملی توسط اساتید، مشارکت دانشجویان را در فرآیند یاددهی-یادگیری افزایش می‌دهد و به فعال نگه داشتن آن‌ها در کلاس کمک می‌کند (Ehsani et al., 2023) و در نتیجه احتمالاً رفتارهای غیرمنطقی و مبتنی بر بی‌مدنی آنان کاهش می‌یابد.

نتایج همبستگی پیرسون نشان داد که بین خودمحقق‌بینی تحصیلی و ابعاد آن (باورها و رفتارهای خودمحقق‌بینی) با بی‌مدنی تحصیلی رابطه مثبت وجود داشت. علاوه بر این نتایج رگرسیون گام‌به‌گام نقش پیش‌بین خودمحقق‌بینی تحصیلی را در رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی در میان دانشجویان تأیید کرد. این نتیجه همخوان با یافته‌های قبلی (Shirzadi and sheikholeslami, 2018; Laverghetta, 2018; Knepp and Knepp, 2022) است که نشان دادند خودمحقق‌بینی تحصیلی با بی‌مدنی تحصیلی رابطه دارد.

در تبیین این یافته می‌توان گفت که دانشجویان دارای رفتار بی‌مدنی، به احتمال زیاد تمایل به درک اشتباهی از خودمق‌بینی دارند (Kopp and Finney, 2013). به عبارت دیگر، دانشجویان خودمق‌بین از نظر تحصیلی، این احساس اشتباه را دارند که اساتید باید همیشه در دسترس آنها باشند و آماده و مایل به هرگونه تغییر در نمرات، تکالیف، و سیاست‌های کلاس درس باشند که مناسب حال دانشجویان است و به تمام مسائل و درخواست‌های آنان، به‌سرعت و در لحظه پاسخ دهند؛ به‌عبارت دیگر، آنها، انتظاراتی غیرواقعی دارند که براساس آن، احساس می‌کنند که به نحوی سزاوار سطحی از اطاعت و انجام رفتار مطلوب از طرف اعضای هیأت علمی هستند (Kopp and Finney, 2013). از این رو چنین احساسات اشتباهی موجب می‌شود که آنان رفتارهای بی‌مدنی را در کلاس درس نشان دهند؛ زیرا احساس می‌کنند استادان در اختیار آنها نیستند و احتمالاً در دادن نمره و سایر رفتارها در حق آنان ظلم می‌کنند. علاوه بر این دانشجویان خودمق‌بین اغلب استادان [و گاهی دانشجویان دیگر] را به‌خاطر عدم موفقیت خود در کلاس درس، سرزنش می‌کنند (Bartlett, 2004) و به دلیل انتظارات نابجا ممکن است رفتارهایی از قبیل بی‌مدنی تحصیلی را نشان دهند (Lampman et al., 2009).

نتایج همبستگی پیرسون نشان داد بین بلندپروازی منفی با بی‌مدنی تحصیلی رابطه مثبت وجود داشت؛ اما رابطه بلندپروازی مثبت با بی‌مدنی تحصیلی معنادار نبود. همچنین نتایج رگرسیون گام‌به‌گام نقش بلندپروازی منفی را در پیش‌بینی بی‌مدنی تحصیلی دانشجویان تأیید کرد. در پژوهش‌های قبلی و تا زمان این پژوهش رابطه بلندپروازی با بی‌مدنی تحصیلی مورد بررسی قرار نگرفته است. در تبیین این یافته می‌توان گفت در بلندپروازی منفی فرد دوست دارد به هر نحوی از دیگران جلو بیفتد و دوست دارد به قدرت و جایگاه بالا برسد (Benschop et al., 2013)؛ به عبارت دیگر، اگر دانشجویان از این نوع بلندپروازی برخوردار باشند سعی می‌کنند در کلاس درس با خودپسندی که یکی از ویژگی‌های آنان است (Benschop et al., 2013) نظم و مقررات کلاس را زیر پا بگذارند و رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی را نشان دهند. علاوه بر این می‌توان گفت که دانشجویان دارای بلندپروازی منفی به جای تلاش و کوشش و رشد خود به صورت مثبت سعی می‌کنند با نشان دادن رفتارهای منفی در سر کلاس از جمله رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی مانع یادگیری بهتر دیگران و مانع تدریس بهتر اساتید شوند. ذکر این نکته لازم است با توجه به پایین بودن میزان رابطه بلندپروازی منفی با بی‌مدنی تحصیلی و پایین بودن مقدار بتا مربوط به بلندپروازی منفی در رگرسیون گام به گام تکرار نتایج در این زمینه لازم و ضروری است.

از جمله محدودیت‌های این پژوهش استفاده از روش کمی به جای کیفی بود که به پژوهش‌های بعدی پیشنهاد می‌شود به جای استفاده از روش کمی از روش‌های ترکیبی کمی و کیفی یا روش کیفی استفاده کنند. این پژوهش در میان دانشجویان کارشناسی انجام شده است و تعمیم نتایج به دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری با احتیاط همراه است. با وجود این، نتایج پژوهش نشان داد که بی‌مدنی تحصیلی در دانشجویان وجود دارد و بالغ بر ۵۰ درصد دانشجویان برخی از رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی از جمله دیرآمدن به کلاس درس، صحبت کردن در هنگام تدریس، بدون آمادگی وارد کلاس شدن، بی‌حوصلگی در کلاس و عدم توجه در کلاس را در کلاس درس نشان داده بودند؛ همچنین نتایج

نشان داد سبک مدیریت کلاس تعاملی، خودمحقق‌بینی تحصیلی، مدیریت کلاس مداخله‌گر و بلندپروازی منفی در پیش‌بینی بی‌مدنی تحصیلی دانشجویان نقش معنادار داشتند؛ از این رو پیشنهاد می‌شود که اساتید دانشگاه از سبک‌های مثبت تدریس از جمله سبک تدریس تعاملی و غیرمداخله‌گر استفاده نمایند تا رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی در آنان کاهش یابد. همچنین پیشنهاد می‌شود که مشاوران و روان‌شناسان مشغول به فعالیت در مراکز مشاوره دانشجویی به نقش خودمحقق‌بینی تحصیلی و بلندپروازی منفی در افزایش رفتارهای مبتنی بر بی‌مدنی تحصیلی دانشجویان توجه نمایند و راهکارهای لازم در جهت بهبود خودمحقق‌بینی تحصیلی و بلندپروازی منفی را به صورت کارگاه‌های آموزشی برای دانشجویان برگزار کنند.

ملاحظات اخلاقی

پس از مراجعه به دانشکده‌های مختلف و مراجعه به کلاس‌های انتخاب شده ابتدا راهنمای پژوهش برای دانشجویان توضیح داده شد. بعد از آن دانشجویان فرم رضایت از شرکت در پژوهش را تکمیل کردند و به آنان گفته شد در صورت نداشتن تمایل کامل به شرکت در پژوهش، پرسشنامه را تکمیل نکنند. همچنین به آن‌ها اطمینان داده شد که داده‌های آنان محرمانه است و نتایج آنان در صورت تمایل فقط برای خود آنان بیان می‌شود.

سپاسگزاری

بدین وسیله از تمام دانشجویان شرکت‌کننده در پژوهش حاضر سپاسگزاری می‌شود.

حامی مالی

این تحقیق هیچ گونه حامی مالی از سازمان‌های تأمین مالی در بخش‌های عمومی و خصوصی نداشته است.

تعارض منافع

براساس نظر نویسندگان، این مقاله هیچ‌گونه تعارض منافی نداشته است.

References

- Abd-El-Aal, W. M. M., & Steele, A. (2022). Incivility in Science Teacher Education: What Are We Actually Teaching and Learning? In *Global Perspectives on Microaggressions in Higher Education* (pp. 83-100). Routledge.
- Ampofo, E. T., & Osei-Owusu, B. (2015). Students' academic performance as mediated by students' academic ambition and effort in the public senior high schools in Ashanti Mampong Municipality of Ghana. *International Journal of Academic Research and Reflection*, 3(5), 19-35.
- Ariapooran, S. (2022). *Advanced Psychology*. 1st ed. Arjmand Publication. (persian).
- Ariapooran, S., Azizi, F., & Dinarvand, H. (2012). The relationship between classroom management style and mathematic motivation and achievement in fifth grade elementary students. *Journal of School Psychology*, 2(1), 23-41.

- Atout, M., Alrimawi, I., Dweik, G., Salem, M. A., & Allari, R. (2023). Qualitative study of academic incivility in Jordan: Nursing student and faculty perceptions. *Science Talks*, 6, 100199.
- Bartlett, T. (2004). Taking control of the classroom. *The Chronicle of Higher Education*, 51(4) p. A8-A9.
- Benschop, Y., van den Brink, M., Doorewaard, H., & Leenders, J. (2013). Discourses of ambition, gender and part-time work. *Human Relations*, 66, 699-723.
- Burke, L.A., Karl, K., Peluchette, J. & Evans, W.R. (2014). "Student Incivility: A Domain Review". *Journal of Management Education*, 38 (2), 160-191.
- Cahyadi, A. Hendryadi, H., & Suryani, S. (2020). Thoughts on Incivility: a Preliminary Study to Identify Uncivil Behavior in Indonesian Higher Education. *Journal of Ethnic and Cultural Studies*, 8(1), 129-142.
- Cahyadi, A., Hendryadi, H., & Mappadang, A. (2021). Workplace and classroom incivility and learning engagement: the moderating role of locus of control. *International Journal for Educational Integrity*, 17(1), 1-17.
- Cook, A., Egan, H., Wood, J. S., & Mantzios, M. (2023). Examining the relationship between academic entitlement and mental health with accessing the impact of mindfulness. *Journal of Further and Higher Education*, 47 (9), 1211-1220.
- Ehsani, M., Farzi, S., Farzi, F., Babaei, S., Heidari, Z., & Mohammadi, F. (2023). Nursing students and faculty perception of academic incivility: A descriptive qualitative study. *Journal of Education and Health Promotion*, 12 (1), 1-9.
- Feldmann, L. (2001). Classroom civility is another of our instructor responsibilities. *College Teaching*, 49(4), 137-140.
- Hudgins, T., Layne, D., Kusch, C. E., & Lounsbury, K. (2023). An analysis of the perceptions of incivility in higher education. *Journal of Academic Ethics*, 21(2), 177-191.
- Hudgins, T., Layne, D., Kusch, C. E., & Lounsbury, K. (2023). Disruptive Academic Behaviors: The Dance Between Emotional Intelligence and Academic Incivility. *Journal of Academic Ethics*, 21(1), 449-469.
- Judge T.A., Kammeyer-Mueller J. D. (2012). On the value of aiming high: the causes and consequences of ambition. *The Journal of Applied Psychology*. 97, 758-775.
- Kesenheimer, J. S., Sagioglou, C., Kronbichler, A., Gauckler, P., & Kolbinger, F. R. (2023). Why do people cycle (a lot)? A multivariate approach on mental health, personality traits and motivation as determinants for cycling ambition. *Journal of Applied Sport Psychology*, 1-21. published online, 18 Jan 2023. <https://doi.org/10.1080/10413200.2023.2166157>
- Knepp, K. A., & Knepp, M. M. (2022). Academic entitlement decreases engagement in and out of the classroom and increases classroom incivility attitudes. *Social Psychology of Education*, 25(5), 1113-1134.
- Kopp, J. P., & Finney, S. J. (2013). Linking Academic Entitlement and Student Incivility Using Latent Means Modeling. *The Journal of Experimental Education*, 81(3), 322-336.
- Lampman, C., Phelps, A., Bancroft, S., & Beneke, M. (2009). Contra power harassment in academia: A survey of faculty experience with student incivility, bullying, and sexual attention. *Sex Roles*, 60(5-6), 331-346.

- Larry, U. T., & Elvis, U. C. (2024). I deserve to be Sad: The role of Entitlement on Depression among Students of Nasarawa State University Keffi, Nigeria. *Pancasila International Journal of Applied Social Science*, 2(01), 85-98.
- Laverghetta, A. (2018). The relationship between student anti-intellectualism, academic entitlement, student consumerism, and classroom incivility in a sample of college students. *College Student Journal*, 52(2), 278-282.
- Luparell, S., & Frisbee, K. (2019). Do uncivil nursing students become uncivil nurses? A national survey of faculty. *Nurse Education Perspectives*, 40(6), 322-327.
- Martin, L. D. (2021). Reconceptualizing classroom management in the ensemble: Considering culture, communication, and community. *Music Educators Journal*, 107(4), 21-27.
- Martin, N. K., Yin, Z., & Baldwin, B. (1998). Construct validation of the attitudes and beliefs on classroom control inventory. *Journal of Classroom Interaction*, 33(2), 6-15.
- Miller, B. K. (2013). Measurement of academic entitlement. *Psychological Reports: Sociocultural Issues in Psychology*, 113(2), 654-674.
- Moghimian, M., Farzi, S., Abbaszadeh, A., Shahzeydi, A., Farzi, F., & Musarezaie, A. (2023). Exploring nursing students' and faculty members' perspective on incivility in the online learning environment: a descriptive qualitative study. *Journal of Qualitative Research in Health Science*. 12(1), 25-30
- Orfan, S. N. (2023). Student incivility in higher education of Afghanistan: Lecturers' perspectives. *Cogent Education*, 10(2), 2282302.
- Quek, C. L., Liu, C., Kang, S., Wang, Q., & Nonis, D. A. M. (2015). Validation of attitudes and beliefs on classroom control inventory among beginning teachers in Singapore schools. *The Asia-Pacific Education Researcher*, 24(1), 157-168.
- Rad, M., Ildarabadi, E. H., Moharreri, F., & Moonaghi, H. K. (2015). A study of incivility in the Iranian nursing training system based on educators and students' experiences: a quantitative content analysis. *Global journal of health science*, 7(2), 203.
- Rahimia, M., Asadollahia, F., (2012). On the relationship between Iranian EFL teachers' classroom management orientations and teaching style. *Social and Behavioral Sciences*, 31, 49-55.
- Rawlins, L. (2017). Faculty and student incivility in undergraduate nursing education: An integrative review. *Journal of Nursing Education*, 56(12), 709-716.
- Reysen, R. H., Degges-White, S., & Reysen, M. B. (2020). Exploring the interrelationships among academic entitlement, academic performance, and satisfaction with life in a college student sample. *Journal of College Student Retention: Research, Theory & Practice*, 22(2), 186-204.
- Shirzadi, M. sheikholeslami, R. (2018). A causal model of academic incivility based on academic entitlement, classroom justice and academic engagement. *Psychological Methods and Models*, 9(32), 63-82.
- Sohr-Preston, S., Boswell, S., Jordan, L., & Morain, S. (2023). Predicting Academic Entitlement and Academic Dishonesty over the Course of the First University Semester. *College Student Journal*, 56(4), 313-326.

- Verstraeten, R. C. E. (2017). *Two Types of Ambition in order to get a better Picture of Gender Differences in Ambition*. Unpublished Thesis Disertation, Tilburg University.
- Vural, L., & Bacioglu, S. D. (2020). Student Incivility in Higher Education. *International Journal of Progressive Education*, 16(5), 305-316.
- Wagner, B., Holland, C., Mainous, R., Matchum, W., Li, G., & Luiken, J. (2019). Differences in perceptions of incivility among disciplines in higher education. *Nurse Educator*, 44(5), 265–269.
- Zamani, A., Pouratashi, M., & Bagherian Far, M. (2023). The Relationship Between Faculty Members' Teaching Styles with Students' Academic Enthusiasm and Academic Performance. *Research in Teaching*, 11(2), 175-150.